

מסורת הש"ס

(א) (לעיל מט: ז); (ב) "ויסר"
כ"ל ויכיל בברכות מז:
ובשבת גז: סג: שנוטות ת:
מה: חולין ח: עה:
עו: ויכיל בשילתות:
(ג) ב"רר' ור"ש ויכילתא
ליתא רב פפא: (ד) "ליל ר"
יחודה: (ה) (לעיל מז:)
(ו) (לעיל כז: ז) (סס)
(ז) מטה גז: כסיות פד:
(ח) קדושין יט: לקמן פד:
מכות ט: ר"ב קט:
(י) יסוניה דנטיין סד:.

תורה אור השלם

וְכִי תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר
לְעַמִּיתְךָ אוֹ קֵנָה מִיֵּד
עִמִּיתְךָ אֶל תֹּנוּ אִישׁ אֶת
אָחִיו: וַיִּקְרָא כֹה יֵד

הגהות הב"ח

(א) זב' אי טעה אי כל"ל
יאות ו' נמחק:

גליון הש"ס

נב' איז יודע מי שנאה.
יכחות דף ס ע"ב וס"ג:

לעזי רש"י

בינריל"ש, חנורה, רצועה,
פס המשמש לחבישה.

רבינו חננאל

[illegible]

מאוס הכי חורו. שהם היו מוכרין
החורה דר' ערפון שהרי אפי' לרנן
לדידהו נמי מהני הרחבת זמן החורה
ורשבי. קשור מעי שקורין צינדליש:
שהה וזוים: **בטל הכים**. מכשעין
וכלי תשמים שלו חביבין עליו ואינו
מוכרן אלא ביוקד וזהו ליה תפטר
יודע אני שיש בו אונאה דאמרין
לקמן אין לו עליו אונאה כן נחלתי
בשאלות דרב אחאי ופי' נהר סר
(ק): כיפי. נזמים: **הוי מחילה**.
לחמר דהוה ליה פחות משמות:
ואחכניהו כדניא. כדדי שירא לחגר:
גדריא. גדי קנזס העומד
לימכר: **ביתנ' ר'** יהודה אומר
אין אונאה לחגר. לקמיה מפרש לה:
מי שסועל עליו. מי שנתאה: **כן**
לי מעושים. אם נתאה לוקח: **גב'**
דאי כספ דקנסו מוכר. שהוה מחגר
בבל חויר: **דקנסו ליה בובינא**. כמה
נתן זה ובמודי הוא עושה: **וזנס**
קניא. אם לקחת חפץ המתקיים
שכר הוא אצלך שלא הולאת המעות
ביציה והרי הוא מתקיים קרי: **ובין**
אוביד. מכרת חפץ שלך קרי אתה
נפסק שיכלו המעות ביציה: **ספסר**.
קונה ומוכר מיד תמיד: **מידע ידע**
ובינאיה כמה שווי. שהרי לא שהה
בין קנייתה למכירתה: **שפלי פסוס**
מדי אונאה חורו. אם נתאה דחיו
תליין בכך ותקטו לו שיחור: **סניא**
כיוסיה דרב נחמן. דאפי' כדרי אונאה
אינו חורו ואין מחזירין לו אונאה
מחלי טעמא מפני שהוא בקי כגון
ספסר: **קטני רזה**. דידו על העליונה:
כרייאא. כדרכי נתן: **לא קטני רזה**.
אלא על כרחו קנה ומחזיר לו
חנאה: **מנני קטני לוקא**. היכא
דנחמני לוקח קטני דידו על העליונה
דנחמני תן לי מעושים: **כרייאא**.
כרי' יהודה הנשיא: **קטני מוכר**.
דהיכא דנחמנה מוכר הוא דידו על
העליונה אבל אם נתאנה לוקח לא:
אונאה וז. שנחמני וז: **וסני נמי**
ככרייאא. כרי' נתן רזה. ובלוקח
ומוכר הוא דפליגי: **דיקא נמי**.
דמנחמני בחבור נמי ס"ל הכי ומפרש
ללוקח ולא פירש למוכר: **לימא רל**
דאמר כן. מור. דאמר מחל על
מה שכתוב בחורף תחלו בזה אפי'
כדבר שזממון: **ר' יהודה אומר**
כדבר שזממון. כגון שאל וכותב
ניתן למחילה והרי מחלה אבל עונה
שהיא לער הגוף לא ניתן למחילה:
מי

עלי אונאה רב אמר ייש לו
ושמואל דאמר כרבי יהודה
שאר כסות ועונה הרי זו כ
קיים אמר לך רב אנא דאמרי

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

ואינן נהנין בהרצת זמן
לעולם חוזרים: אמאי חזרו:
דאי טעו אינהו נהדרו בהו:
קרי שיתא. שואל בדמיהם

משום הכי חזרו אלא אי אמרת מוכר נמי
כלוקח דמי מאי נפקא להו מניה כי היכי
דעבדי ליה רבנן תקנתא כלוקח הכי נמי
עבדי ליה רבנן תקנתא למוכר תגרי לוד לא
שכיח דמען אושפיכניה דמי בר חמא וזין
חמרא ושערי אשכחיה דהוה עציב א"ל אמאי
עציבת א"ל וזבני חמרא ושערי א"ל זיל הדר

כך אמר ליה הא שהאי לי יוחר מכדי שאראר
 "ירב נחמן א"ל לא שנו אלא לוקח אבל
 לוקח מקחו בידו כל היכא דאזיל מחו ליה ו
 מוכר דלא נקט מקחיה בידה עד דמיתרמי
 מעה (ב) ואי לא מעה ההוא גברא דהוה נקט
 חמשא ואי הווי יחבי ליה חמשא ופלגא הוה
 אי "היכא ליה חמשא ופלגא הווי מחילה הוה
 אתא לקמיה דרבא א"ל לא שנו אלא בלוקח
 הבית אין לו עליו אונאה ההוא גברא דהוה
 חמשין ואי הווי יחבי ליה חמשין וחמשא הוה
 אי "היכא ליה חמשין וחמשא הווי מחילה
 אתא לקמיה דרב חסדא א"ל לא שנו אלא ב
 בעל הבית אין לו עליו אונאה א"ל רב דימי
 והא אנן תנן כשם שאונאה להדיט כך אונא
 הבית אמר רב חסדא בצדרייתא אבל חמשין
 מוכין להו אי לאו בדמי יתירי: **מתני'** דאח
 אונאה יכשם שאונאה להדיט כך אונאה לתנ
 לתנר מי שהוטל עליו ידו על העליונה רצה
 מה שאניתני: **גמ'** מנהני מילי דת"ר יו
 תנוו אין לי אלא שנתאנה לוקח נתאנה מו
 אל תנוו ואיצטרך למכתב לוקח ואיצטרך
 מוכר משום דקים ליה בזבניתיה אבל לוקח
 לא אוהריה רחמנא בלא תנוו ואי כתב רחמנ
 אינשי וזבנית קנית אבל מוכר דאבודי קא
 אימא לא אוהריה רחמנא בלא תנוו צריכא
 לתנר: משום שהוא תנר אין לו אונאה אמר
 שנו מאי מעמא מידע ידע וזבניתיה כמה
 דובנא הכי משום דאתרמיא ליה וזבניתא
 ביה רב אשי אמר מאי אין לתנר אונאה אינ
 מכדי אונאה חוזר תניא כוותיה דרב נחמן
 אונאה מפני שהוא בקי: מי שהוטל עליו ידו
 לא רבי נתן ולא רבי יהודה הנשיא אי "רבי
 לא קתני רצה אי רבי יהודה הנשיא מתנ
 "מוכר (סימן ז"ב ר"ש) אמר רבי אלעזר אונא
 אמר לעולם רבי נתן היא ותני נמי בברייתא
 הנשיא היא ומאי דשייר כמתניתין קא מפרש
 נמי דקתני אחד הלוקח ואחד המוכר ומפרש
 שייריה למוכר שמע מינה "איתמר האומנ
 עליו אונאה ושמואל אמר אין לו עליו אונא
 דתניא "האומר לאשה הרי את מקודשת
 וקודשת ותנאו כמל דברי ר"מ רבי יהודה
 אפי' לר' יהודה עד כאן לא קאמר ר' יהודה

מכר אין לתנר אונאה. אמר רב נחמן
 בסוטה ערוב הרי זו מקודשת ותנאו

24.

שט א מיי פיינ מהל
 מורה הלי ב סג
 לאין קע טושיע מיי סיי
 רמ טע 33
 ע ב מיי סיי הלי א
 סג ס טושיע מיי
 ס סג א וטע 3
 עא ג מיי ס הלי ח סג
 ס טושיע ס סג
 די
 עב ד מיי ס פייג הלי
 ג מיי ס טושיע ס
 סג סא
 עג ה מיי פיינ מהל
 אשות סג וטע
 ס הלי ט ין סג עין
 מח טושיע ס סג
 ס סג ס סג י

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones